

[BRAKOWNICZKA *sb f*

N sg brakownicza.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ta, która wybiera; w przen: Ale y wlfch rzeczy Pan vmiłował ią [Mądrość]: bo náučzyćielką ieft wiadomości Bożey/ y brákowniczká [electrix] łpraw iego. Leop Sap 8/4 (Linde).

KN